

РЕШЕНИЕ

№ 5518

гр. София, 30.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 24.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **13517** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл. 67, ал.1 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 "Агроекологични плащания" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 г.

Образувано е по жалба вх. № 01-2600/5318/2019г. от [фирма] срещу Уведомително писмо с изх. № 01-2600/5318 от 10.09.2019 г. за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 „Агроекологични плащания” (АЕП) от Програмата за развитие на селските райони (ПРСР) 2007-2013 г. на Зам. изпълнителен директор на ДФ Земеделие, за кампания 2016 г., изх. № 01-2600/5318 от 10.09.2019 г, с което се отказва финансова помощ и се прекратява агроекологичният ангажимент по направление „Възстановяване и поддържане на затревнени площи с висока природна стойност /В.-1/“.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 214 "Агроекологични плащания" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 г., за кампания 2016 г., с което е отказано финансово подпомагане, като постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон, необосновано и неправилно. Твърди се, че са налице отменителните основания визирани в чл. 146, т. 2 от АПК, тъй като обжалвания акт е издаден при липса на форма. Сочи се, че липсват фактическите

основания на база които се прекратява агроекологичния ангажимент, което води до нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Счита още, че административният орган не е взел предвид представените от него доказателства, както и това, че с въведените в ЗСПЗЗ законови промени, е поставен принудително в обективна невъзможност да стопанисва наетата общинска земя. С оглед на това се иска отмяна на акта, като неправилен и незаконосъобразен.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. К., поддържа подадената жалба и моли, като неправилно и незаконосъобразно, оспореното уведомително писмо да бъде отменено. Подробни доводи развива и в постъпили по делото писмени бележки. Претендира разноска по делото, съобразно представен списък на разноските по делото.

Ответникът, редовно уведомен не изпраща представител по делото.

Софийска градска прокуратура не се представлява и не взема становище по жалбата.

Административен съд София - град, Трето отделение, 36-ти състав, като обсъди доводите на страните, приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред административният орган е образувано във връзка писмо изх. № 01-2600/5318 от 10.09.2019 г., с което на жалбоподателят е уведомен, че в резултат на извършени административни проверки на основание чл. 65, ал. 1 от Наредба № 11 от 06.04.2009г. за спазване на петгодишен агроекологичен ангажимент ДФЗ са установили, че същият не е подал Заявление за плащане по мярка 214 „Агробиологични плащания“, с направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност, през кампания 2016,

Във връзка с това и съгласно чл. 7 от НАРЕДБА № 11 от 6. 04. 2009 г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 „Агроекологични плащания“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. агроекологичните дейности или направления се изпълняват за период от пет последователни години, като този срок започва да тече от началото на годината, в която е подадено „Заявление за подпомагане“, което през първата година е и „Заявление за плащане“. През всяка следваща година до изтичане на петгодишния ангажимент кандидатите за подпомагане подават само „Заявление за плащане“.

В писмото е посочено, че съгласно чл. 67, ал 1 от посочената Наредба, земеделски стопани, които не подадат „Заявление за плащане“ по време на агроекологичния си ангажимент, възстановяват получената финансова помощ или част от нея съгласно чл 18, ал 4 и се изключват от подпомагане по мярка 214 „Агроекологични плащания“, като жалбоподателят е констатирано, че не е подал заявление за плащане по мярка 214 с направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност (В.-1), през кампания 2016

В писмо относно пет агроекологичен ангажимент по мярка 214 „Агроекологични плащания“ от ПРСР 2007-2014, с изх. № 01-2600/6634 от 28. 10. 2016 г. е посочено, че

жалбоподателят е информиран за възможността да предостави доказателства за прекратени договори за наем за земи от общинския и държавния поземлен фонд (О. и ДПФ) във връзка с влезлите изменения на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи

Жалбоподателят с писмо вх. № 01-2600/6634 от 15.11.2016г. е предоставил следните документи:

1. Писмо за едностранно прекратяване на договори сключени с [община] за общински земи - мери, пасища и ливади с изх.№2600/159 от 19.02.2016г.
2. Писмо за едностранно прекратяване на договори сключени с [община] за общински земи - мери, пасища и ливади с изх. №12-00-240 от 21. 04.2016 г

Като след разглеждане на представените от бенефициента документи ДДП е изискала и електронно на 12.02.2018г. копие на договорите от [община] и С..

На 13.02.2018 г. в ДФЗ-Р. са постъпили от [община] по електронната поща: 1. Договор №31 от 24.10.2012 г за отдаване под наем на общински мери и пасища и 2.Писмо за едностранно прекратяване на договори сключени с [община] за общински земи – мери, пасища и ливади с изх. №12-00-240 от 21.04.2016 г.

На 22.02.2016г. в ДФЗ са постъпили от [община] с вх. №02-2600/1061 от 22. 02.2016г. : 1 Договор № 115 от 10.08.2012г. за отдаване под наем на общински мери и пасища и 2. Анекс №4 от 15.05.2015 г към договор за отдаване под наем на общински мери и пасища с № 115 от 10.08.2018 г., 3. Писмо за едностранно прекратяване на договори сключени с общината за общински земи - мери, пасища и ливади с изх. №2600/159 от 19 02 2016 г.

ДФЗ- РА е посочено, че е приел предоставените документи като доказателство, че жалбоподателят е бил в обективна невъзможност да спази поетия от ангажимент за част от площите за които има ангажимент, вследствие на изменението на §15 и чл. 37и, ал. 1 от ЗСПЗЗ.Тези площи са били изключени от поетия от жалбоподателя ангажимент.Като обаче е прието, че същият не е доказал невъзможност да продължи изпълнението на поетия ангажимент за площ в размер на 45,61ха., поради което и същата не е заявена за подпомагане.

С оглед на тези мотиви и във връзка с чл. 21 от Регламент /ЕС/ № 65 на Комисията от 27.01.2011 г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент /ЕО/ № 1698/2005, на основание чл. 18, ал. 3, т. 4 и чл. 67, ал.1 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 „Агроекологични плащания“ от ПРЗС за периода 2007 -2013 г., е отказано финасова помощ и е прекратен агроекологичния ангажимент по направление „Възстановяване и поддържане на затревнени площи с висока природна стойност /В.-1/“

Представени са и други доказателства съдържащи се в административната преписка, приети като доказателство по делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона.

Заповедта е издадена от компетентен административен орган, в съответствие с правомощията, предоставени му с чл. 20, т. 2 и т. 3 от ЗПЗП, чл. 20а, ал. 1 и ал. 2 от ЗПЗП и чл. 10, т. 2 т. 7 от Устройствения правилник на Държавен фонд “Земеделие” (УПДФ”З”) Посочените разпоредби гласят, че изпълнителният директор на ДФ „Земеделие” организира и ръководи дейността на фонда, представлява фонда, като изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция (РА), който организира и ръководи дейността на РА, представлява РА. А според чл. 10, т.т. 2 и 7 от Устройствения правилник на Държавен фонд “Земеделие” (УПДФ”З”), изпълнителният директор организира и ръководи дейността на фонда при осъществяване на всички негови функции, съгласно чл. 2, ал. 2; взема решения за одобряване или отхвърляне на заявления по схемите и мерките на Общата селскостопанска политика (ОСП), прилагани от РА. В настоящия случай на основание чл. 20, т. 2 и т.3 и чл. 20а, ал.1, 2 и 4 от ЗПЗП, чл.10, т.1 и т. 2 и чл. 11, ал. 2 от Устройствения правилник на ДФ “Земеделие“, на Заместник изпълнителния директор на фонда са делегирани конкретни правомощия, включително и правото да издава всички уведомителни писма по схемите и мерките за директни плащания за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане, адресирани до кандидатите за финансово подпомагане.

Обжалваният акт е издаден в предвидената от закона писмена форма и при липса на допуснати съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила. Не са налице отменителни основания по чл. 146, т. 2 и 3 от АПК, така като се твърди в жалбата.

Административният орган е спазил императивните изисквания на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за мотивиране на административния акт. Проверката на съдържанието на същия не сочи на липса на фактически и правни основания за издаването му. Напротив от съдържанието на същия се установява, че са изложени фактически и правни основания, обусловили издаването му.

В настоящия случай, като правно основание за издаване на оспорения акт са посочени нормите на чл. 18, ал. 3, т. 4 и чл. 67, ал.1 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 „Агроекологични плащания“ от ПРЗС за периода 2007-2013 г. на база на които е отказано финансова помощ и е прекратен агроекологичния ангажимент по направление „Възстановяване и поддържане на затревнени площи с висока природна стойност /В.-1/“.

Съгласно чл. 24, ал. 1 от Наредба № 11/06.04.2009 г. агроекологичните дейности или направления по чл. 2, ал. 1, т. 1, буква "а", т. 2, 3, 4 се извършват върху едни и същи площи за едни и същи блокове на земеделското стопанство в петгодишен период от поемане на агроекологичното задължение.

Агроекологичните дейности или направления се изпълняват за период от пет последователни години, като срокът започва да тече от началото на годината на подаване на "Заявление за подпомагане", което през първата година на кандидатстване е и "Заявление за плащане". През всяка следваща година до изтичане на срока по ал. 1 кандидатите за подпомагане подават "Заявление за плащане" – чл. 7, ал. 1 и 2 от Наредба № 11/06.04.2009 г.

Съгласно чл. 65, ал. 1 от Наредба № 11 Държавен фонд "Земеделие" - Разплащателна агенция, одобрява, намалява или отказва изплащането на годишната финансова помощ след извършване на административни проверки и проверки на място за изпълнението на изискванията за подпомагане на агроекологичните дейности.

В чл. 18, ал. 3, т. 4 от Наредба № 11 от 6.04.2009 г. е предвидено, че Държавен фонд „Земеделие“ прекратява агроекологичния ангажимент и подпомаганите лица възстановяват получената финансова помощ по съответното направление съобразно разпоредбите на ал. 4, когато земеделските стопани не изпълнят агроекологичните задължения от заявленията по чл. 7, ал. 2.

Нормата на чл. 67, ал. от Наредбата, гласи че: „Земеделски стопани, които не подадат "Заявление за плащане" по време на агроекологичния си ангажимент, възстановяват получената финансова помощ съгласно чл. 18, ал. 4 и се изключват от подпомагане по мярка "Агроекологични плащания".

С оглед на горесцитираните норми и предвид приобщените по делото доказателства, безспорно се установява, че в периода на поетия агроекологичен ангажимент, жалбоподателят не е подал „заявление за плащане“ по мярка 214 „Агроекологични плащания“ за 2016 г. Поради това, настоящия съдебен състав, намира, че правилни и законосъобразни са изводите на административния орган, че от страна на жалбоподателя не е подадено заявление за плащане по мярка 214 за кампания 2016 г., което е в разрез на изискванията предвидени в чл. 7 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г. Липсата на подадено „заявление за плащане“ не дава възможност да се направи заключение за продължило прилагането на подпомаганите агроекологични дейности и съответно е основание за прекратяване на агроекологичния ангажимент.

Съгласно §15, ал.1 от ПЗР на ЗИД на ЗСПЗЗ, “Ползвателите, сключили договори за наем или аренда на пасища, мери и ливади от държавния и общинския поземлен фонд

преди 24 февруари 2015 г., са длъжни в срок до 1 февруари 2016 г. да приведат договорите в съответствие с изискванията на чл. 37и, ал. 1 и 4.”.

Според чл. 37и, ал. 1 от ЗСПЗЗ (редакция ДВ, бр. 61 от 11.08.2015 г.), пасищата, мерите и ливадите от държавния и общинския поземлен фонд се отдават под наем или аренда по реда на чл. 24а, ал. 2 на собственици или ползватели на животновъдни обекти с пасищни селскостопански животни, регистрирани в Интегрираната информационна система на БАБХ, съобразно броя и вида на регистрираните животни, по цена, определена по пазарен механизъм. Пасища, мери и ливади от държавния и общинския поземлен фонд се предоставят под наем или аренда на лица, които нямат данъчни задължения, както и задължения към Държавен фонд „Земеделие“, държавния поземлен фонд, общинския поземлен фонд и за земи по чл. 37в, ал. 3, т. 2 от закона.

В настоящия случай от представените по делото доказателства, за другите площи в размер на 45.61 ха., както правилно е посочил административния орган, а и това не се установи от доказателствата по делото, жалбоподателят в съответствие с правилата за разпределение на доказателствената тежест не е доказал невъзможност да продължи изпълнение на поетия ангажимент за така посочените площи.

При това положение се налага изводът, че оспореният административен акт е издаден от материално компетентен орган на изпълнителната власт. Същият съдържа необходимите фактически и правни основания за издаването му, поради което следва да се приеме, че е спазена изискваната в закона форма в която следва да бъде обективизирано властническото волеизявление. Материалния закон е приложен точно, като не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Спазена е целта, която закона преследва с издаването на актове от категорията на процесния.

Ето защо, съдът намира, че въз основа на изложените по-горе съображения, жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

По разноските по производството:

С оглед изхода на делото, претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна. По реда на чл. 78, ал. 8 от Гражданския процесуален кодекс във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за правната помощ (обн., ДВ, бр.5 от 17.01.06г.), настоящият състав определя възнаграждение в размер на 100 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 36- ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Уведомително писмо с изх. № 01-2600/5318 от 10.09.2019 г. за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 „Агроекологични плащания” (АЕП) от Програмата за развитие на селските райони

(ПРСР) 2007-2013 г. на Зам. изпълнителен директор на ДФ Земеделие, за кампания 2016 г., изх. № 01-2600/5318 от 10.09.2019 г, с което се отказва финансова помощ и се прекратява агроекологичният ангажимент по направление „Възстановяване и поддържане на затревнени площи с висока природна стойност /В.-1/“.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК:[ЕИК] да заплати на Държавен фонд “Земеделие” сумата от 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: